

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 30.

Fjerde Session.

25de Møde.

Tirsdagen d. 30. November.

(Forsf.).

Bjerring (forsf.): Der er endnu kun et Par ganske enkelte Punkter, hvorefter jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord. Den ærede Krigsminister har anført som en Indvending imod Lovforslaget, at enhver Officeer jo i Forveien, inden han indtraadte i denne Stand, var bekendt med de Regler, som gjælde for Officeersstanden. Jeg skal dertil bemærke, — og jeg har i denne Henseende et temmelig nøie Kendskab til Forholdene, — at det som oftest har været Tilfældet, at en Dreng er blevet ansat ved Landcadetcorpset, uden at der er spurgt om, hvorvidt han virkelig har overveiet i Forveien alle de Forpligtelser, han paatager sig, og jeg troer, at naar man vilde gjøre ham Spørgsmaalet desangaaende den Dag, han blev ansat ved Landcadetcorpset, vilde han kun daarligt være istand til at besvare det. I Reglen er det Forældrene, som tage Bestemmelse for deres Børns Bedkommende, og disse faae i Almindelighed ikke Leilighed til at tage Bestemmelse i saa Henseende, og det Samme gjælder ogsaa med Hensyn til Søcadetacademiet. Der var endelig en Uttring i den høitærede Krigsministers Foredrag, som jeg ikke veed, om jeg rigtigt har fattet. Det forekom mig nemlig, at den høitagtede Krigsminister yttrede, at dette Forhold hørte til dem, som ene burde overlades til Kronens Afgjørelse, samt at den lovgivende Magt ikke burde have nogen Indflydelse paa slige Bestemmelser. Det er mig imidlertid ikke muligt at fatte, hvorledes Lovgivningen i denne Henseende skulde kunne være underkastet andre Bestemmelser end dem, som gjælde for Lovgivningen i alle mulige andre Henseender. Den høitagtede Krigsminister har jo ogsaa selv, ved at forelægge Rigsdagen for-

skjellige Love om andre militaire Forhold, givet Vidnesbyrd om, at en saadan Indskrænkning i Lovgivningsmagtens Virksomhed dog ikke kan gjælde i alle Ting, som vedrøre Militairetaten, og jeg seer ikke, hvorfor den skal gjælde mere i denne Henseende end i hvilket som helst andre Henseender.

Syholm: Jeg veed ikke, om et Par Ord maae være mig tilladt i Anledning af de Uttringer, som ere faldne med Hensyn til min Anskuelse i denne Sag. En æret Landstingsmand (Bentner), som sidder foran mig, nævnte nemlig, at jeg havde brugt Udtrykkene: standsmæssigt Giftermaal samt Belemring af Officeercorpset ved Giftermaal. Jeg skal dertil blot tillade mig den Bemærkning, at jeg, uden at jeg dog kan erindre, hvorledes jeg anvendte dette Udtryk: ved standsmæssigt Giftermaal, ingenlunde har taget Hensyn til hvad man i Almindelighed mener dermed, nemlig Fødsel osv., men navnlig til det, som kan passe sig til de Forhold, hvori Officieren lever. Jeg troer endogsaa, at jeg udtrykkeligt nævnedes: Dyræden i dyreformer, med Hensyn til Uniformeringen osv., hvilket jeg ikke behøver videre at omtale. Forjaavidd belemret er et Udtryk, som kunde misforstaaes, troer jeg at turde tillade mig den Uttring, at jeg har meent, at man vel kunde sige, at et Officeercorps ved en Bataillon, som brød op, for at forandre Garnison, var belemret, naar mange Officereer vare gifte og gifte under saadanne Kaar, at det faldt dem vanskeligt at indrette deres Familieanliggender i denne Anledning. Den samme ærede Landstingsmand har med Hensyn til den Uttring af mig, at denne Lov ikke var fornøden, anført den offentlige Stemning, som skulde være for den. Det skal jeg lade staae ved sit Værd, ligesom jeg heller ikke paa den anden Side kan anerkende en Fornødenhed for Loven i det, en anden æret Landstingsmand (Bjerring)